

POSUDEK OPONENTA PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce:	Princip zobrazování v teorii umění a jeho aplikace na tanec
Autor/ka práce:	Jan Razima
Studijní program:	choreografie a režie
Typ studijního programu:	magisterský

Vymezení cíle a jeho naplnění:

Jan Razima ve své práci zpracovává téma vizuality v tanci, což vyplývá z jeho tvůrčí inklinace k výtvarnému vidění a cítění tance a jeho kompozice.

Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce):

Práce je myšlena jako úvodní vhled do problematiky. Autor pracuje především s literaturou od E.H.Gombricha. Tím je daný také náhled na vnímání umění a jeho teorie. Vzhledem k tomu, že si autor vymezil hranici, kterou dané teorie a poznatky nepřekračují a tím je počátek dvacátého století, kdy se datuje začátek moderní éry. Rozumím tomuto vymezení, nicméně pak v některých příkladech ve vztahu k tanci (zejména současnému, kterému se autor věnuje), které v textu uvádí, je znát že jsme o sto let jinde.

Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi:

Propojení tance a vizuality není v českém kontextu do hloubky prozkoumáno a popsáno, proto považuji text jako důležitý vstup do popisované problematiky.

Logická stavba a členění práce:

Text je členěn do šesti kapitol. Struktura textu není jednoduše lineární, ale spíš jak autor sám poznamenává v úvodu: "jako slovní popis obrazu". Tak se také text čte. Postupně se dostáváme k detailnějším poznatkům a teoriím a na konci z obrazu vystoupíme. V textu se výtvarné teorie prolínají s úvahami nebo možná spíš drobnými poznámkami samotného autora, kde se snaží aplikovat získané poznatky na tanec a choreografii.

Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu:

Text je po formální stránce v pořádku a svým rozsahem je velmi nadprůměrný.

Práce s informačními zdroji:

Práce obsahuje poznámkový aparát i seznam zdrojů, ze kterých autor čerpal.

Jazyková, stylistická a terminologická úroveň:

Text má dobrou stylistickou i formální úroveň. Občas se vyskytují drobné překlepy, ale pouze v malé míře, je vidět, že autor této fázi věnoval péči.

Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele:

Janu Razimovi se podařilo vytvořit čtivý text, ve kterém prokazuje to, že stejně jak se dokáže ponořit do procesu tvorby, tak je schopen se ponořit do procesu bádání. Dostupnou literaturu a teorie v ní popsané je schopen dát do souvislostí a vztáhnout je na tanec. Komentování a úvahy o některých výtvarných teoriích jsou lehce provokativní a ne vždy se s nimi dá souhlasit, např. kapitola 5.4.1. Vlastní úvaha o autenticitě, kdy autor zcela pomíjí existenci fyzického těla v tanci, které je vždy autentické už jen ze své podstaty.

Za velmi zajímavou považuji proto poslední kapitolu Principy výtvarné kultury v současném tanci, kde popisuje výtvarné teorie aplikované na tanec v díle řeckého choreografa Dimitrise Papaioanna. Bohužel tato kapitola z důvodu rozsahu celé práce nejde do větší hloubky, ale pouze se dotkne termínu Rückenfigur a jeho aplikace v choreografii. Právě tato kapitola naznačuje, kam by se další bádání autora mohlo vydat někdy v budoucnosti.

Otázky a náměty k diskuzi při obhajobě:

1. Jak mám rozumět větě na str.81 „...že tanec s přemírou intuitivního jednání občas zapomíná, že umění je stále vědou?“
2. Vysvětlíte proč podle vás autenticita v tanci neexistuje?

Doporučení práce k obhajobě: doporučuji

Navrhovaná klasifikace: A

Datum vypracování posudku:

.....

Jméno oponenta práce

.....

(datum a podpis)